

Hajzlíkům dává noblesu

MF Dnes, 11. prosinec 2006

Eva Kačánová, autorka je spolupracovnicí redakce a redaktorkou pro Čro Plzeň

S Martinem Stránským o jeho hereckém působení v plzeňském Divadle J. K. Tyla, jeho roli v novém českém filmu Pravidla lži i hektických přípravách na blížící se Vánoce.

Plzeň - Hru *Návrat hříšníka*, kterou má v současné době na repertoáru Komorní divadlo v Plzni, by prý, jak říkal titulek jednoho článku, měly vidět všechny dívky před svatbou. Ono to ale bývá jinak. Mladé ženy si stejně musí své pozitivní i negativní zkušenosti nasbírat samy a pak už jen záleží, jak rychle se s danou situací porovnajjí.

Ty, které pak už mají leccos za sebou, při zhlédnutí hry mohou jen konstatovat, že jde prostě o esenci chlapa. Nemá ani jméno. Je to prostě ON. A nakonec - i přes jeho sobeckost, nerozhodnost, utíkání od problémů - je vám vlastně sympatický. Snad je to proto, že s jistým nadhledem a dávkou humoru k němu přistupuje hlavní představitel Martin Stránský.

Jak vlastně jde vyjít s tak nedokonalými stvořeními, jakými jsou muži a ženy?

Především velkou dávkou tolerance. Ostatně - každý máme své máslo na hlavě. Čtyři partnerky pro Něho jsou v různých věkových kategoriích a zastupují vlastně každá jedno Jeho období. Hraje se to dobře. Mám pocit, že po dlouhé době se cítím v americké hře svobodně, bez zbytečných kudrlinek a navíc je znát rukopis paní režisérky Lídy Engelové.

Ta se věnuje komorním příběhům především o vztazích - připomeňme poslední její hru v Plzni *Hra vášní*, která měla také velký úspěch. Myslíte si, že lidi baví právě proto, že je to vlastně o každém z nás?

Určitě. A navíc zjišťuji, že každé představení je jiné. Záleží na rozpoložení, na náladě, i když texty zůstávají zachovány. Ale jsme parta, která na sebe slyší - umí se poslouchat a vycházet jeden z druhého, a tak je tam prostor pro jemné nuance, které nás baví.

Paní Engelová říká, že právě vás si představovala při obsazení tohoto úkolu. Jistá vyzrálost herecká i životní, špetka humoru... Ale zas to není právě kladná postava.

No já vím, že hraju dost různé typy hajzlíků, ale já je mám vlastně rád a snažím se jim vtisknout trochu noblesy, trochu sympatie a snad i humor a lehkou nadsázku.

Ale nedávno jste v seriálu *Pojišťovna štěstí* předvedl klad'ase jak vyšitého, když jste si stříhнул policajta.

No, to byl takový malý štek, ale moc příjemný, protože jsem se zas po dlouhé době viděl s lidmi z branže, které mám rád.

Z obrazovky nejen vykukujete, ale jste hlavně slyšet. Dabujete seriály i filmy a myslím, že takový dr. House vám moc sedí.

Ten se mi líbí. Možná, že naturelem jsme si taky trochu podobní a do jisté míry i vzhledem. House je svým způsobem sympaták, i když je nezpůsobný a má své manýry. Příběhy připomínají skutečný život, dá se tomu uvěřit. Happy end se koná, ale ne proto, že to tak musí být, ale protože lidé v každé epizodě si dali práci, aby zachránili člověka. House má pod kůží, je to velký seriál a mluvit ho je stejně fajn jako dabovat třeba francouzský film.

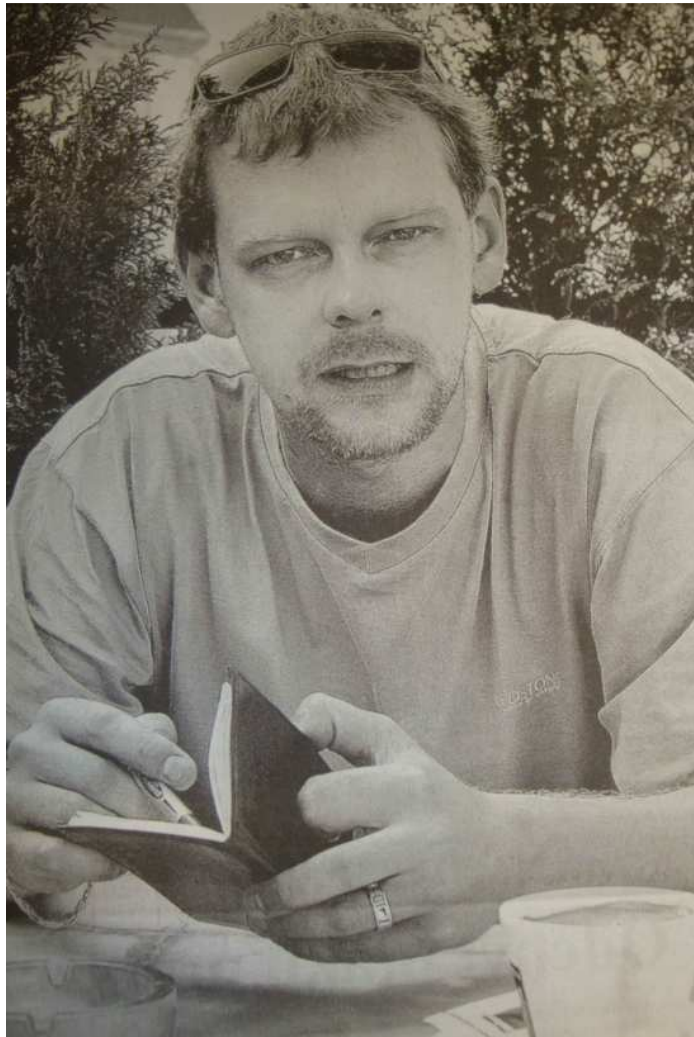

foto: MAFA -: Jiří Bervida

Poslední listopadové dny měl premiéru nový český film Pravidla lži, kde vás uvidíme jako terapeuta, vlastně vyléčeného fetáka v léčebně pro drogově závislé. Drogy jsou ale až na druhém místě. Jde o snímek s lehce kriminální zápletkou...

Bylo to moje první natáčení v životě, které bylo soustředěné. Prostě nás o loňských prázdninách odvezli do Strakonice - protože se točilo v jejich okolí - a parta, která tam byla, byla velice kompaktní. Stále spolu. Jen výjimečně si někdo odskočil za jinou práci a myslím, že to soustředění je i vidět.

Ukázky, které jsem viděla v televizi, působily dost depresivně...

On ten příběh je vlastně postaven na vraždě, a to není žádná sranda. Nejde o film typu *Bláznivá střela*, ale především o mezilidské vztahy.

Příběh se odehrává v zimě, ale točilo se uprostřed léta. Nebyla z toho nějaká “veselá historka”?

Historka přímo ne, ale představte si v červenci být nabalená v bundě, palčácích a kulichu, a když se opakuje jedna scéna už počtvrté a teď, teď by to mělo být ono, ale zařve zvukař - “stop, je tu moucha”. A pak jsem taky moc obdivoval Davida Švehlíka, to už při natáčení exteriérů, když se musel jako nově příchozí do komunity koupat v rybníku. To byla scéna, při které vám byla zima jen při pohledu na tu únorovou vodu, a on tam fakt skočil.

Líbí se vám filmová práce a dokázal byste se pro ni vzdát divadla?

Je to fajn, je to zkušenost, ale divadlo bych nevyměnil. Při filmování se totiž pořád na něco čeká. Jednou na mraky, podruhé na sluníčko, z toho čekání bych se asi zbláznil.

Šílenství vzbuzují i blížící se Vánoce, koledy v obchodních domech už od října, davy lidí, co to podle vás vyvolává v zaneprázdněném člověku?

Pocit, že zase nemám nejen čas, ale ani dárky. To bych fakt zrušil. Navíc už řadu let předvánoční čas znamená i shánění spolužáků z DAMU. Ne kvůli setkání po letech, ale hrajeme už dlouho vánoční hry ve Viole. Začali jsme s tím na začátku studií a s malou pauzou jsme se zas vrátili. Je fajn potkat se, ale znamená to také další práci až do 21. prosince.

Už chápu, proč nemáte včas dárky. Ovšem vaše přítelkyně na vás prozradila, že sice nakupovat příliš nechodíte, ale pak to stojí za to, že jí prostě ušoupete nohy.

Samozřejmě přehání. Fakt je, že se dostanu na nákup tak třikrát do roka, tak si to pak musím užít, ne? A taky trochu zprotivit.

Vánoce a dárky k sobě ale prostě patří.

Dárky jsou fajn, ale bez těch všech věcí se nakonec vlastně obejdete. Stačí maličkost, aby člověk věděl, že na něj ten kdo dává, myslí. A pro mě bude nejhezčí dárek, když mě moje holky - velká Kačka a malá Štěpánka - budou mít rády.

Ještě v době adventu, 16. prosince, má premiéru *Cyrano z Bergeracu*. Představíte se jako Ligniere. Role ředitele Bellerose připadla dalšímu M. Stránskému - Milošovi. Prozradte příbuzenské vztahy. To je tatínek?

Ano. A potkávám se s ním znovu na stejných prknech po 16 letech. Naposledy to bylo v Jihlavě, kde táta hrál a také dlouhý čas řediteloval. Nakonec jsem své rodiče přesvědčil, že tam, kde jsem já doma, se může líbit i jim.